

Намърено златно съкровище.

На 28 декемврий, 1924 год. единъ селянинъ отъ с. Вълчи — трънъ, Плѣвенско, като копаелъ нивата си, за да я сади съ лози, изкопалъ отъ земята на около 60 см. дълбочина 11 златни сѫдове.

Най-голѣмия отъ сѫдовете биль една ваза, като голѣмъ *супникъ*, съ дръжки отъ странтиѣ. Дръжките били богато украсени. Вазата могла да събере около 8 — 10 литра вода.

Вториятъ по-голѣмъ сѫдъ приличалъ на малка кофа, съ обло дъно и съ една дръжка отъ стрнани.

Другитѣ сѫдове били по-дребни. Двата приличали на супени лъжици, петиятъ се състоялъ отъ три скачени една за друго тасчета. Останалите били похлупаци на сѫдове, но самитѣ имъ сѫдове не се немѣрили.

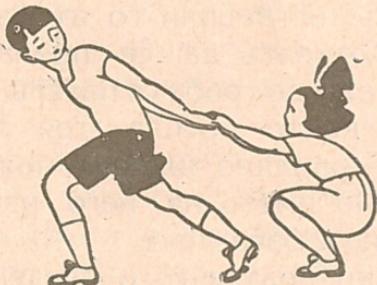
Това сѫ старовремски сѫдове, които сѫ сл ужили при богослужението. Трите скачени тасчета личяло, че сѫ служили за кандило съ три фитилца.

Всичките били отъ чисто злато. Тежели 12 килограма и 130 грама — което е цѣло богатство. Струватъ сега 2—3 милиона лева.

Находката е една отъ най-богатитѣ и единствена не само у насъ, но и въ цѣлия свѣтъ.

Отъ кое време сѫ предметитѣ, дали сѫ отъ времето на старото българско царство, или сѫ отъ още по-старо време, кой и кога ги е скрилъ въ земята, не се знае. Но сигурно това сѫ царски работи.

Тѣзи скъщоценности ще бѫдатъ откупени отъ народния музей въ София и изложени въ него.

Редактори: Ст. Баджовъ, Д. Чолаковъ и Хр. Спасовски

Адресъ: София, улица Гурко № 58 Годишъенъ абонаментъ 30 лв.